

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi W.S.,
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI ACz 1759/24,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 30 czerwca 2025 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego
w Warszawie na rzecz W.S. kwotę 200 (dwieście) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

W.S. (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI ACz 1759/24 w przedmiocie rozpoznania zażalenia. Skarżący wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w niniejszej sprawie zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.2018.75 t.j. z dnia 2018.01.10; dalej: ustawa),

2. wydanie sądowi rozpoznającemu sprawę zaleceń do podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności zmierzających do możliwie jak najszybszego rozpoznania zażalenia,
3. przyznanie na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. 12 ust. 4 ustawy odszkodowania w wysokości 10.000,00 zł na swoją rzecz,
4. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze znajdujących się w aktach sprawy, szczególnie zażalenia i jego uzupełnienia, *celem wykazania faktu kolejności chronologicznej podejmowanych czynności w sprawie*,
5. zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania zasługuje na odrzucenie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie (art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania).

Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą, przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy”. Nie dotyczy to natomiast

postępowania zażaleniowego jako incydentalnego (ubocznego), którego bieg nie powoduje „przejścia” rozpoznania istoty sprawy do sądu wyższej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; z 24 września 2014 r., III SPP 206/14; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 6 lutego 2018 r., WSP 2/17; z 10 lipca 2019 r., I NSP 63/19; z 24 marca 2021 r., I NSP 191/20). Niedopuszczalna jest zatem skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego, jako incydentalnego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego: z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 6 lutego 2018 r., WSP 2/17; z 10 lipca 2019 r., I NSP 63/19; z 3 września 2024 r., I NSP 193/24).

W niniejszym postępowaniu Skarżący domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania zażaleniowego toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie. W orzecznictwie słusznie przyjęto, że postępowanie takie jest postępowaniem pomocniczym, incydentalnym w stosunku do roszczenia głównego (postanowienia Sądu Najwyższego: z 10 lipca 2009 r., II CZ 32/09; z 17 kwietnia 2013 r., I CZ 1/13; z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 24 marca 2021 r., I NSP 191/20; z 12 grudnia 2024 r., I NSP 459/24). Wniesienie zażalenia od postanowienia w sprawie wniosku o zabezpieczenie alimentów nie prowadzi bowiem do przeniesienia do Sądu Apelacyjnego rozpoznania „istoty sprawy”.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c. oraz w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania orzekł, jak w sentencji.

O zwrocie opłaty od skargi orzeczono na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania

[r.g.]

